

Men denne Gulbgrube har den uvurderlige Egenkab, at man hidtil intet Guld har fundet i den. Saa meget mere kan man udmale sig dens Herlighed, hvis der var Guld i den. Jeg vil dog tilføje, at jeg for en Sikkerhed har set efter i Toldlisterne og fundet, at der i 1888 blev udført 50 Pund Syltetøj til England. Altsaa Artiklen eksisterer. Nej, lad os dog se en Smule nøjterent paa Tingene, lad os ikke glemme, at Danmark er et Land, som Vorherre har lagt paa den 56de nordlige Bredegrad, et Land, der er udmærket til Byg og Bøgetræ, men hvor de søde Frugter ikke høre hjemme. Jeg har ganske vist hørt sige, at det er netop det fine ved det, at her bliver Frugten sur; det er netop saaledes, at Syltetøj skal være. Jeg er dog bange for, at det ikke vil slaa til. Jeg er i højeste Grad en Beundrer af Bestræbelserne for at fremkalde en uvidet Havedyrking her til Lands, og jeg tror, at det Tvillingforslag, der blev fremlagt sammen med dette Forslag, frembyder væsentlige Fordele, at Grundtanken i det er fortræffelig, men der er jo dog ogsaa andre Ting at dyrke end just Syltefrugt, og i alle Tilfælde: at bygge et Haab om store økonomiske Herligheder paa Syltetøjet eller paa en anden beslægtet Vare, som man med et mildt kærtegnende Navn kalder „vore fortræffelige Frugtvine“, tror jeg vil blive en Stusselse. Men paa den anden Side er jeg selvfølgelig fuldstændig enig i, at vi ikke have Raad til at kaste nogen som helst, selv den mindste Indtægtskilde bort. Hvis der kan tjenes noget, selv om det er nok saa bestemt ved at lave Syltetøj, vil det være højt taabeligt at affære sig derfra. Det følger af sig selv, at vi tage enhver Indtægt med. Men det, som da bliver Hovedsagen og Kernepunktet i det hele, det er, at der er ikke den allerfjærneste Nødvendighed for at ophæve Sukkertolden, for at de Folt, der ville lave Syltetøj, kunne faa deres Sukker toldfrit. Hvad skalde der være i Vejen for at give Udførselsgodtgørelse? Man kan arrangere Udførselsgodtgørelse paa Salt, der bruges til Smør eller til Flæsk; hvorfor skalde man ikke kunne gøre det paa Sukker til Syltetøj? Det vil da i det højeste kræve en kemist Analyse, som jeg ikke kan tro nu til Dags vil være uoverkommelig. Man kan ogsaa gøre det paa anden Maade; man kan betragte Syltefabrikkerne som Toldenklaver, der i de faa Maanedes af Aaret, hvor det overhovedet kan være Tale om den Fabrication, ligge uden for Toldomraadet, saaledes at de kunne handle med deres Sukker og Sylter, ganske som de ville. Der vil allerede gennem Eksporten af det

færdige Fabrikat, sammenlignet med den indgaaende Suktermængde, være en udmærket Kontrol for, at der ikke snydes; men selv om ogsaa Ulykken skulde være, at Statskassen hist og her blev snydt for et Hundrede Kroner, saa var den Ulykke da ikke saa stor, at det skulde være nødvendigt at frikøbe sig derfor mod et Offer af 6 Mill. Kr. — Økonomist Henseende ser jeg altsaa ikke rettere, end at der ikke er den allerfjærneste Nytte ved at ophæve Sukkertolden. Jeg vil endnu tilføje, at Forslaget jo ikke en Gang gaar til Bunds. Sukkertolden ophæves ikke fuldstændig; der bliver endnu staaende tilbage en Afgift af $2\frac{1}{2}$ D. paa raffineret Sukker, og den ærede Forslagsstiller, som havde Ordet i Dag (Clausen), bebudede tilmed, at han vilde være meget villig til at sætte dette Tal op, og at der formodentlig under Sagens videre Gang netop vilde komme Forslag om, at det blev sat op. Det tror jeg, han har Ret i; jeg tror ikke, at Forslaget gaar igennem just med den Satz. Altsaa en Afgift, maaske en ret betydelig Afgift, vil vedblivende hvile paa raffineret Sukker. Men er det Meningen at lave en Artikel, som skal gøre sit Marked i England, saa kan det saamænd ikke nytte at sende Syltetøj derover, som lugter af Roer; det vil blive kasseret. Det bliver nødvendigt at bruge det fineste Sukker. Man kommer derfor i Virkeligheden ikke ud over det, at der fremdeles hviler en Sat paa Sukkeret; man kommer ikke ud over den Vanstielighed, at man alligevel maa give Udførselsgodtgørelse eller arrangere Sagen paa anden Maade.

Jeg gaar nu over til det sidste Hovedspørgsmaal, som jeg vil gøre nogle Bemærkninger om. Det er Virkningen af dette Lovforslag i social Henseende, dets Betydning i Henseende til Skattebyrdens Fordeling, i Henseende til Hensigtsmæssigheden af den foreslaaede Omlægning. Det, som her først og fremmest gøres gældende, det er, at Sukkeret er en Livsfornødenhed — det var det Udtryk, som det ærede Medlem (Clausen) benyttede, og som ogsaa er benyttet af mange andre — derfor, siger man, bør det være toldfrit. Ja, hvad forstaar man egentlig ved en Livsfornødenhed? Fornødent, nødvendigt til at holde Livet oppe er Sukkeret da i alt Fald ikke. Hvis man derimod med Livsfornødenhed forstaar en Artikel, som bruges i stort Omfang af alle Samfundslag, en Artikel, som man gennemgaende har vænnet sig til at benytte i det daglige Liv — hvis man vil betragte det som en Livsfornødenhed, saa er Sukkeret ganske vist en Livsfornødenhed. Men saa ere Artikler som Kaffe, Tobak, Brændevin